

DOMIN SVET

LETNIK 42

V LJUBLJANI, 15. NOVEMBRA 1929

ŠTEVILKA 9

TINE KOS: DELAVSKI PAR, 1929

USÁHLO VRELO

IVAN PREGELJ

9. Ubita Psyche

Psyche!«
Zornik je zaklical iz sna. Beseda, ki se je čudno mrtva in trudna opotekla z njegovih ustnic in padla žalostno, kakor usehel list v tihi somrak belih sten, je vzdramila usmiljenko Majelo kraj okna, kjer je bila togo zastrmela v sivi ovoj prvega mraku. Zdaj se je mirno okrenila in približala bolniku. Sklonila se mu je čez obraz, ki je ležal pred njo prazen, žalosten, ubit in top kakor voščena krinka. Usmiljenka se ni ne ustrašila ne začudila: vajena

je bila mrtvih lic, ko je duša drugod. Ni jih poznala samo z očmi, z lastnimi občutki jih je imela, ki so ji tudi vbrizgavali zdravilne eliksirje, da ubijejo kri in zavežejo vse zunanje čute, oči in sluh, vonj in okus in tip, vse te divje zvodnike naše po prokletstvu za greh prvega očeta in prvo slo...

»Psyche!« je vzdihnil bolnik v drugo.

Kakor je bila vajena, je tedaj potegnila usmiljenka bolniku z roko preko čela. Pa se je dogodilo prečudno: pod njenim božajočim dotikom je krinka brez oči in duše splahnila. Obličje se je razvezalo, gube so igrale, barva je dehnila iz polti. Zornik se je prebudil, se nasmehnil in povedal tiho, srečno in mirno:

»Sestra Majela, videl sem mater!«